

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kőnyomtatás, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtti
9-11 óra között,
Bolonja, Ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
teseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

59. szám.

Brassó, Csütörtök, május 26-án.

III. évfolyam 1887.

Brassó, 1887. május 26.

Ő felsége Magyarország alkotmányos ki-
rálya ma oszlatja fel trónbeszéddel az ország-
gyűlés utolsó ciklusát.

Három évi törvényhozási időszaknak teszi
le zárkővét maga a király. De leteszi egyut-
tal zárkővét örökre a három éves országgyű-
léseknek. Ez volt az utolsó s most már csak
öt éves országgyűléseink leendnek.

Mielőtt a ház végleg feloszlatnák s a kép-
viselők megszűnnének képviselők lenni, —
nézzünk végig ezen három éven, ítéljünk elfo-
gulatlanul annak cselekményei s a törvényho-
zás működése felett.

Az 1884—1887. évi országgyűlés a leg-
termékenyebbek egyikének mondható. Nem áll
ez sem minden árny nélkül, sőt épen nagyon
is komolyan huzódik végig rajta egy fonal:
pénzügyi helyzetünk súlyos volta. Senki sem
mondhatja, hogy Magyarország pénzügyi te-
kintetben nem állana komoly válság előtt. A
ki ezt állítja, az eltagadná az igazságot. Igaz,
válságos helyzetben vagyunk s minden erőnk-
ből oda kell törekednünk, hogy ebből valami
uton-módon kibontakozunk. Az ellenzék már
a bukás szélén látja az országot. Ez ép oly
tulzás, mint a minő a válságos helyzet eltaga-
dása volna. Azonban a kétségbeesés és vak
tűzi láрма még nem mentett ki senkit a za-
varból és bajból. Ha egy bajból kilábalni
akarunk, egész komolysággal kell annak gyógy-
kezeléséhez fogni. Pénzügyi viszonyainkat is
tervszerűen kell rendezni. — E perczen még
nem lehet tudni, hogy a kormány mi módon
akar a zavarból kibontakozni. Azonban azon
komoly elhatározásból ítélve, melylyel Tisza
Kálmán pénzügyminiszter az ügyet kezébe
vette s a kibontakozást előkészíti, hiszszük,
hogy az sikerülni is fog.

A pénzügyi helyzetet nem a kormány te-
remtette. Akármely kormány tilne azon a pol-
czon, egyik sem kerülhetne volna el az euró-
pai viszonyok kényszerítő hatását.

Igaz, hogy ez egy szempontból megítélve,
a ma feloszló országgyűlés nem mutathat fel
nagy eredményeket. De ha ezzel szembe állit-
juk hazánk politikai megszilárdulását, közgaz-
dasági és szellemi erősbödését, úgy a pénzügyi
áldozatok csak természetesenek tetszenek, sőt
talán csekélyeknek. Ha tehát valaki ítéletet

mond pénzügyi helyzetünk felett, ne feledje
azzal ezt is szembe állítani.

Végigmenve törvényeink során, annyi tü-
dős intézkedést találunk ott, melyek mind-
egyike hivatott hozzájárulni hazánk erősbö-
déséhez, hatalmának és tekintélyének öregbítéséhez.
És valóban Magyarország Nagy Lajos óta soha
oly nagy nem vala, mint ma. Soha Magyar-
országnak magyar jellege oly ékesen nem lőn
feltüntetve, soha a magyarok csillaga azóta
ugy nem ragyogott, mint ma. Hoztunk áldo-
zatot, de ez áldozat nem vészett el. Ez él a
nemzetben, a nemzet erősbödésében.

Nem szándékunk itt elősorolni azon tü-
dős törvények egész seregét, melyek a most
lefolyt országgyűlésnek köszönik létüket. De
nem tehetjük, hogy legalább reá ne mutassunk
a törvényhatósági s községi törvényre, melyek
mindegyike az állam befolyásának biztosítá-
sára, hatalmának öregbítésére való a polgárok
szabadságának megszorítása nélkül; melyek
hivatva jobb közigazgatást teremteni az ed-
diginél. Nem tehetjük, hogy reá ne mutas-
sunk az Ausztriával való kiegyezésre, melyben
kormányunk böles tapintatot tanusított s áll-
hatatosan, rendithetetlenül megvédte hazánk
érdekeit, szemben Ausztria túlköveteléseivel.
Nem tehetjük, hogy ne utaljunk többek kö-
zött a nyugdíj-törvényre, az új állategészség-
ügyi törvényre s végül a népfölkelési törvényre,
mely áldozatot követel ugyan az ország pol-
gáraitól, de tisztán és egyedül hazánk harc-
s védképességének növelésére, hazánk biztosí-
tására való.

Nem egy hírlapi cikk, — egész lapunk
tere szűk volna arra, csak felsorolni is az
1884—1887. évi országgyűlés által alkotott
törvényeket. Mennél inkább méltatni! Nem is
teszszük. Csak reámutatni akartunk erre, csak
igazolni ezzel azt az állításunkat, hogy a le-
folyt országgyűlés három évi tartama alatt
nemcsak nem volt meddő, hanem ellenkezőleg
igen termékeny.

S vajjon kinek érdeme az első sorban,
ha az országgyűlés nagy tevékenységet fejt
ki? A kormányé és pártjéé. Ezt tiszta, nyu-
godt lelkiismerettel mondhatjuk a mostani or-
szággyűlésről is. A mit az országgyűlés tett,
azt a kormány tette. Láttuk az ellenzék el-
keseredett, nem egyszer a szenvedélyességig
menő agyonbeszélési rendszerét; láttuk azt az

elkeseredett szélmalom-harczot, melyet a kor-
mány megbuktatása céljából vívtak. De azért
a kormány minden egyes vitából úgy került
ki, mint a Phoenix a tűzből. Hisz elég volna
reámutatni a Janszky-affaire-re. Vajjon hol az
a magyar államférfiu ujabbkori történelmünk-
ben, a ki úgy meg tudta védeni Magyarországot
tekintélyét a legválságosabb idők közepette,
mint Tisza Kálmán?

Az ő kormányzási bölcsességét dicséri ma
az ország polnyomó többsége, kezdve a koro-
nától le a földus kunyhóig mindenütt, a hol
elfogulatlanul ítélnek.

Mikor e sorok napvilágot látnak, az or-
szággyűlés már fel van oszolva. Egy hónap
mulva az új választások is meg lesznek ejtve.
Ezekre tétetnek most az előkészületek. — A
nemzet gyakorolni fogja felségjogait. A nem-
zet ítélni fog a pártok felett. Szavazatával fog
irányt adni a jövő pártalakulásoknak. Már hó-
napok óta indította meg az ellenzék a válas-
tási, illetve kormánybuktatási mozgalmakat,
míg maga a szabadelvűpárt alig öt-hat megyé-
ben szervezkedett. De azért nincs okunk ag-
godalomra. Bizunk a magyar nemzet ősi éré-
nyében: az igazságszeretben s hiszszük, nem,
meg vagyunk győződve, hogy a nemzet most
már ötödször is meg fogja tisztelni bizalmával
azt a pártot, mely a nemzetnek egy Tisza
Kálmánt adott.

Éljen Tisza Kálmán!

Belföld.

Erzsébetváros, május 24. (Választási moz-
galom.) (A „Brassó” eredeti távirata.) Városunk sza-
badelvű párti polgárai a szabadelvű párt folyó hó
16-án megtartott előértekezletéből kifolyólag tegnap,
f. hó 22-én délutáni 5 órakor nagygyűlést tartott,
melyen az erzsébetvárosi szabadelvű párt egyhangu-
lag kikiáltott képviselőjelöltje, dr. Reiner Zsigmond
meghívás folytán szép és a szabadelvű párt egész mű-
ködési programját felölelő programbeszédét mon-
dotta el. A beszédet az esős idő dacára a törvény-
szék, adó- és többi hivatalok tagjai, a tanári kar, a
papság és nagy számu iparos polgárság hallgatta vé-
gig. Este a jelölt tiszteletére banquette adatott, melyen
a királyra, a jelöltre s a párt tagjaira ültettek po-
harak. A jelölt a kulturregylet országszerte tisztelt el-
nökére, gróf Bethlen Gáborra emelte poharát. A lel-
kesedés nagy s a jelöltre nézve a hangulat igen
kedvező.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A nábob leánya.

Egy idő óta a párisi opera látogatóinak egy
minden tekintetben bájos szépségű fiatal nő tűnt fel.
Gyönyörű szemek, bámulatra méltó alak, liliom-arc;
éhenhaj, mely lágy selyemfűtökben hullámszik alá a
hőfőhérről vállakra. E szép hölgy kíséretében volt egy
kisdéd, tulsovány férfi, kinek bőre olyan sárga, mint
a sáfrány s kiaszott, mint a régi pergament-lap és
oly szorosan feszült kiálzó hegyes csontjaihoz, hogy
könnyű lett volna őt feltámadott mumiának tartani.

Korát nem tudta volna senki meghatározni. Tán
harminczöt, vagy talán kilenczven éves. Férje volt-e
a szép urhölgynek? Kár volna; de fordulnak elő ily
házasságok úgy Ázsiában, mint Európában is. Mind-
kettő indiai. Kalkuttából jöttek. Apa és leánya.

Az apa magán hordozá gazdagságának jelvényeit:
öt vagy hat hatalmas gyémánt aszott ujjain és mellén
az ing ékeül. Fényes öltözképe bámulatos ellentétet
képezett leánya egyszerűségével. Egy fehér muszeli-
ruha a sugár termeten, zöld öv által összetartva, ez
vala az egész. Semmi ékszer, nyakék, karperecz vagy
fülbevaló. De mire is lett volna? Mi jobbat és szebbet
tudott volna a legtalálékonyabb kaczérság is kitalálni?

Az ellentét fokozására a leány tekintete ép oly
fénylő volt, mint a fényes rideg tekintete, kinek szeméi fény-

telenek, arcvonásai merevek voltak. Ezen beteges,
az unatkozás feltűnő kifejezését mutató arczon az
ész vagy a kedély legkisebb nyilvánulása sem föltá-
lálható. A szegény ember roppant gazdag, ázsiai
b'azirozottságban szenvedő nábob volt. Gazdagságá-
val visszaélve, ama forró éghajlat alatt, buja életmód
által jutott jelenlegi szomorú állapotába, oly érzéstelen
állapotba, a melyben éltető izgalmakat keres, de
nem lel. Felemészte a bádgyadság által, az indiai
orvosok Európába küldötték, hogy megmentsek, ha
még lehetséges. De erre kevés remény maradt. Európa
nagyon unalmas és a mi civilizációnk igen egyhangu
egy férfiú előtt, ki indiai pompával és mértéktelen-
séggel tul jóllakott.

És valóban Párisban mi sem ejtette bámulatba,
mi sem hevitette fel. A bámulat üdülést, a hevület
megmentést hozott volna neki. A bámu'atért száz-
ezreket, a felhevülésért fél vagyonát adta volna oda;
de szerencsétlenségre ilyenmő dolgok mindenki által
nem szereshetők meg, és a pénz nem használ ott, hol
a képesség hiányzik.

Párisból Londonba szándékozott menni. Nem
remélte ugyan, hogy a világlátogatás kedvezőbb hatás-
sal tesz kedélyállapotára és hogy ott fogja bámulata
tárgyát fölfedezni; de kedves leánya vágyott oda, hogy
láthassa a kristálpalotát és az apa nem akart meg-
hálni, mielőtt leányát egy angol herceghez vagy pász-

hez férjhez nem adná. Bárki másban élénk, kolle-
mes érzést keltett volna ily fényes családi összeköt-
tetés. Nem így a nábob. A büszkeség elégtétele iránt
ép oly érzéstelen vala, mint minden egyéb iránt. —
Hogy leányából angol hercegnő legyen, ez előtte na-
gyon természetes, egyszerű dolog volt; oly valami,
mi milliói hatalmánál fogva jogosan megilleti. Ha va-
laki leereszkedő, akkor ez — az ő véleménye szerint
— nem az angol lord, hanem az indiai herceg.

A szép, fiatal indiai hölgy eleintén csak igen
rövid ideig óhajtott Párisban időzni s mihamarabb
Londonba menni. De csakhamar megváltozott e szán-
déka. Anglia és a világtárlat el lettek felejtve, szóba
se jöttek többé, és a Párisban való tartózkodás mind
hosszabbra nyúlt.

— Igazán derék város. Sokan mondják, hogy
London távolról sem nyújt annyi szórakozást, — monda
atyjának. Azonban bölcsen elhallgatá, hogy Páris kel-
lemetességeihez egy fiatal ember is tartozott, ki szí-
vét nyerte meg. A leány nem volt oly érzéstelen,
mint atyja. Egy szerelmes pillantás, egy gyöngéd szó
elégleges gyöngéd érzelmek előidézésére.

A nábob ellenben, ki napról-napra jobban unat-
kozott, mogorva szeszélyét tovább vinni óhajtván, el-
rendelé az utazási előkészületeket.

Az elindulást megelőző estén a gazdag indiai
egy fiatal ember jelentkezett, így szólva hozzá minden
további bevezetés nélkül: Cluj-Napoca.

(Ezen sürgönyt a feladó Erzsébetvároson f. hó 24-én déli pont 12 órakor adta fel, ide azonban csak d. u. 3 óra 22 perczkor érkezett s nekünk 4 óra 15 perczkor lett kézbesítve. Ennélfogva lapunk mult számára már elkészt. Ezen kedvező hírrel egyidejűleg közölhetjük azt is, hogy pártunk ügyei úgy Kis-, mint Nagy-Küküllőmegyékben igen jól állanak, győzelmünk csaknem bizonyos. Különben a küküllőmegyei pártviszonyokról közelebből behatóan fogunk írni. Addig is gratulálhatunk gróf Bethlen Gábor főispánnak megyéjéhez. A „Brassó” szerkesztője.)

Brassó, május 25. (A kiegyezési törvényjavaslatok.) Az egymással kapcsolatos kiegyezési törvényjavaslatok, u. m. osztrák-magyar vám- és kereskedelmi szövetség meghosszabbításáról, a közös terhekhez való hozzájárulási arány megállapításáról és végül a bankszabadság megújításáról szóló illető törvényjavaslatok — mint a „Bud. Corr.” értesül e hó 21-én és pedig az osztrák és a magyar egyidejűleg ő felsége által szentesítették, azonfelül ugyan az nap a vámtariffa módosításáról szóló törvényjavaslat is megnyerte a legmagasb szentesítést. E négy törvényt holnap a „Törvénytár” és az osztrák „Reichsgesetzblatt” közli és ezzel kihirdetve lesznek. Az első három törvény 1888. január 1-én, a vámtariffa novella 1887. június 1-én fog életbe lépni. A vámtariffa novella keresztyulvitelére vonatkozó utasítások és rendeletek e hét végén fognak közzé tétetni.

K ü l f ö l d.

Brassó, május 25. — Még mindég a francia kormányválság egyrészt s a belga munkászavargás másrészt tartja izgatottságban Európát. A francia köztársaság elnöke naponként gyakrabban értekezik a tekintélyesebb politikai egyeniségekkel, — de senki sem vállalkozik kabinetalkításra. A dolog jelen állása szerint mégis csak valószínűleg Freycinet-nek kell kabinet-alkotásra vállalkoznia.

A kamara f. hó 23-iki ülésén, maig a senatus pedig bizonytalan időre elhalasztotta tárgyalásait.

A belga munkás mozgalmak még mind nem akarnak elenyészni. Mindenütt forrongás uralkodik. Még Lüttichből is aggasztó hírek érkeznek a seraingi munkásgyűlésről, melyen 1500 ember vett részt. La Lauvéreben tegnapelőtt óriási rémületet keltett egy dynamittöltény felrobbanása a Hotel du Commerce kávéházban. Noha a kávéház tömve volt különösen sok katonatiszt volt jelen, mégis csak kevesen szenvedtek könnyű sérüléseket. Az elfogott tettes egy francia anarchista. 23-án este a katonai őrszem rálőtt két egyénre, kik a telefon huzalt szét akarták rombolni. A tettesek elmenekültek, de egy süket munkás, ki véletlenül arra jött s a katona kiáltását nem hallotta, halálos sebet kapott. Mons és Charleroi vidékén a vasárnap elég békésen telt el. Mindenütt nagy volt az izgatottság s a katonaság és polgárőrség konszignálva volt. Brüsszelben is volt szombaton éjjel 11 órakor szocialista tüntetés. Valami 600 főnyi tömeg a miniszterium elé vonult.

23-án estés La Louviérében egy vendéglőben, melyben számos katonatiszt volt, dinamitrobbanás történt. Vanhausen alezredes, Maton őrnagy és egy százados súlyos sebeket kapott, legy ember megöltet. A strajk nőttön nő.

A románok passzivitása.

A szebeni program újabb történet megerősítése óta sok minden történt a románok belső életében.

A passzivitás akkor kimondatott. De azóta is már illuzóriussá tétetett. Pedig még messze vannak a választások. A román lapok mindegyre a magok passzivitásával foglalkoznak. Alig egy-egy száma a „Tribunának”, melyben ez nem öntené ki minden mérgét a kormány ellen s nem lyukadna oda, hogy nekik azért kell passiv viselniük magukat, mert a kormány tulkapásai, az általa teremtetett törvények igazságtalan volta, a magyarság mindinkább törhetetlenebbé váló magatartása lehetetlenné teszi nekik nemzetiségük fejlődését.

Ezek oly vádak, melyek napról-napra ismételtetvén, ma már a legesekeylebb súlylyal sem bírnak. És ez annál is inkább, mert e vádak eddig a román ultrák nem bírták soha bebizonyítani, mert ezek csak az elégedetlenség szítására vannak kifundálva. Évek óta figyelemmel kísérjük a románok belső életét. Látjuk haladásukat. Iskolákat emelnek, melyeknek tannyelve a román. Pénzügyeket emelnek minden román vidéken, anélkül, hogy abban bárki is akadályozná ezeket. Vajjon Oroszországban, vagy Romániában meg van-e ez engedve a nem államalkotó nemzetiségnek? Vajjon nem-e a legutóbbi időben adatott ki egy ukáz Oroszországban, hogy a német iskolák tannyelve orosz szá változtatandó át? Vajjon nem-e éppen a mult évben alkotott romániai közoktatási törvény intézkedik arról, hogy Romániában minden iskola — legyen az magyar, német vagy frank, — tannyelvének románnak kell lenni?

Persze az ott van, de nem itt. Pedig a milyen joggal teszi ezt Oroszország és Románia, ép olyjoggal tehetné ezt Magyarország. Az állami megszilárdulás érdeke parancsolná ezt nálunk ép úgy, mint amott s habár Románia ezen új törvénye minket igen közelről érdekel, mert hisz talán már százazrekre megy a romániai magyarok száma, kik ott egyházakkal és iskolákkal bírnak, mindazonáltal elvi szempontból helyeselnünk kell ezen eljárást. Azonban nálunk még nem is gondolkodnak erre. A mi kormányunk s törvényhozásunk sokkal toleránsabb, sokkal loyálisabb, sokkal méltányosabb e hazában élő nemzetiségek iránt, sokkal jobban viseli szíven azok szellemi és anyagi fejlődését, nemzetiségük fenntartását, semhogy ily rendszabályokhoz nyulna.

Csak hogy akaratlanul is az a kérdés merül fel előttünk, vajjon melyik állam eljárása esélyesebb? Kétségtelenül nem a mienk. Amott a kérlelhetetlen szigor mellett nem emelkednek hangok az állam ellen, emitt az elnézés, a méltányos elbánás dacára is állam bomlasztó törekvéseket kell tapasztalnunk.

A románok kimondták az unio visszaállítását. Mi más ez államellenes törekvéseknél? Hisz ez egyért is a román végrehajtó bizottság méltó a kir. ügyész figyelmére, — mert e határozat ellenkezik Magyarország alaptörvényével s mint ilyen, büntető törvénykönyvbe ütköző cselekmény.

Azonban minderről ma nem is akarunk szólni. Csak futólag említettük fel ezeket annak rendjén, hogy kimutassuk, mennyire alaptalanok a románok vádjai s mennyire nem volna okuk a passzivitásra.

A Királyhágón tuli románok aktiv szerepet visznek politikai életünkben. Hol egyik, hol másik, de nagybárra a szabadelvű párt zászlói alatt gyakorolják a legszentebb polgári jogot, — a választást.

A Királyhágón inneni románok passzivok. Azaz hogy csak látszólag. Mert hol van passzivitás, mikor a „Tribuna”, melynek mindenese, Slaviciu ur, tagja a végrehajtó bizottságnak, valóságos ellenaknát készít pártjának. Hisz csak a napokban olvastunk e lapban egy felhívást a hétfalusi s brassói románokhoz, hogy ne engedjék győzelemre jutni a magyar jelöltek, hanem csatlakozzanak inkább a szászokhoz, szavazanak a szász jelöltre, csak hogy a magyarok ne győzzenek.

Hol van itt a konzekvencia? A párt passzivitást mond ki, tagjai aktivitásra serkentenek. Vajjon a végrehajtó bizottság beleegyezésével és tudtával írja-e a „Tribuna” ily irányú cikkeit?

Ugy látszik, hogy igen. Mert ellenkező esetben a párt csak kötelességének tartotta volna, őt desavouálni.

Ily párt pedig, — mely ennyi következetességet tanusít — nem számíthat komoly számbavehetőségre. A románok is esélyesebben tennék, ha teljesen emancipálnák magukat ily párt befolyása alól. Mert, vagy kimondatik a passzivitás és megtartatik, — vagy nem is mondatik ki.

A politikában nem ér egy batkányit sem a „Lak-jék jól a kecske is, maradjon meg a káposzta is” — politika. — A politika nem tűr lavírozást, megkövetkeztetlenséget. A politikában határozottság kell és mindenekfelett politikai morál. Megvan-e ez a román passzivisták pártban? Itéljék el ők maguk.

Fogarasmegye érdészete.

Egyezés,

mely a Fogarasmegye területén fekvő és az 1879. évi erdőtörvény 17. §-a alá tartozó erdőknek állami kezelésbe vétele s rendszeres erdőgazdasági üzemtervekkel leendő ellátása tárgyában 1886. évi november 27-én Fogarason egyfelől a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi magy. kir. miniszteriumnak alólírott megbízottja, — másfelől Fogarasmegye közigazgatási erdészeti bizottsága között létrejött a következő feltételek mellett:

1. Az erdők a fennálló törvény értelmében való állami kezelésbe átvételnek azon kijelentéssel, hogy azok összes fa és másnemű termése és bárminemű jövedelme az illető birtokosokat illeti.

2. Az államerdészet a kezelést 1887. évi január hó 1-től teljesíti s ennek javára negyedévi előleges részletekben évi 5600 frt, azaz: ötezerhat száz forint fizettetik. Az államerdészet az erdők kezelését egyelőre 25 (Huszonöt) évre veszi át; ha azonban ezen kezelést nem találná célszerűnek, jogában van azt olyképen felmondani, hogy a felmondás évére következő két naptári év lejártával az állami kezelés megszűnik.

3. Az államerdészet részére fizetendő évi kezelési költségnek az adóhivatalhoz való pontos beszolgáltatásáért a megye törvényhatósága vállal felelősséget olyképen, hogy a kezelési költséget saját pénztára által fizetteti s azt az erdőtulajdonosoktól a maga részéről hajtja be.

— Jöttem, hogy megkérjem öntől leánya kezét. A nábob még csak szemöldökeit sem ránczolta össze. Bágyadt, élettelen szemeit a leánykérőre szegezve, kérdé:

— Miféle vagyonnal bír ön?

— Semmifélével!

— Az reám nézve közönyös, leányomnak milioi vannak; de mi az ön állása, rangja a világon?

— Eddig még semmi sem vagyok, de van reményem, hogy még felvihetem valamire.

— Mily nevet, mily ezimet visel ön? — kérdé a mozdulatlan nábob.

— Nem dicsekedhetem arisztokratikus névvel vagy ranggal, — felelé amaz s magát meghajtva, közönséges hangzásu polgári nevét megmondotta.

— Tehát — folytatá az indiai — önnek sem vagyona, sem állása, sem rangja nincsen, és kéri leányom kezét?

— Igen, uram!

Ily merészségről a nábobnak képzelete sem lévén, a bámulat rég idő óta most vön először rajta erőt; de azért nem hevült fel. Miután a bámulat érzetét egy ideig élvezte, szokott hidegségével így szólt a fiatal emberhez:

— Ha Indiában volnánk, úgy talán kidobhatnám az ablakon, vagy az örültek házába záratnám; de Párisban csak arra van jogom, hogy a házból kiutasítsam. Kérem tehát, távozzék.

— Megfoghatom, hogy jelenlétem bosszantja.

— Nem uram, ön untat.

A fiatal ember távozott; de alig volt túl a küszöbön, midőn egy fehér kis kéz az övét megszorítva, egy édesen csengő hang mondá:

— Ez jó volt; ön leczkémét helyesen ismételte. Most írja meg a levelet, a melyet önnek tollba fogok mondani.

A csodálkozás jó hatást gyakorolt a nábob állapotára és e napon jobban érezte magát. — Másnap reggel leánya a szokott reggeli órára meg nem jelenvén, utána küldött.

E perczben levelet kapott. Lankadt kézzel felbontván azt, egy pillantást vetett bele. Eleintén szórakozottan, majd figyelmesen nézte a sorokat, sőt egy perczre megdöbbsent. A levél rövid tartalma ez volt: „Uram! Én szeretem az ön leányát és ő engem viszont szeret. Ön tölem megtagadta kezét és én őt megszöktetem.”

Az inas, ki a leány után járt, azzal a hírrel tért vissza, hogy a hercezkisasszony nincs szobájában; reggel elkocsizott s úgy látszik, hogy elutazott, mert a bőröndöket is elszállíttatta.

A nábob egy perczig mozdulatlanul nézett maga elé, majd borzasztó ordításba tört ki; karszékebe hátravetve magát, az asztalt, melyen a reggeli állott, egy hatalmas rugással felrökte. A cselédség előretért; ezo-

ket minden erejéből elverte s midőn ezek kifutottak, a szobában mindent összezuzott s addig nem tágitott, míg a méregtől és az erőfeszítéstől kimerülve, öntudatlanul az elpusztított szalon szőnyegén el nem terült.

A mint ismét magához tért, a legüdvösebb hatás volt rajta észrevehető. A válságnak hihetetlen gyors eredménye volt. Ez volt az izgalom! az annyira óhajtott izgalom, mely végre-alahára bekövetkezett és megmenté őt.

Leányának egy küldöttje lépett be, békealkudozásokat kezdendő vele.

— Hadd jöjjön! — mondá — férjhez adom ahhoz, a kit szeret.

A fiatal pár nem volt messze s nemsokára megjelent előtte.

— Uram! — szólt a nábob a fiatal emberhez — önnek sem vagyona, sem állása, sem rangja nincsen. Ez tegnap bámulatot és ma izgalmat gerjesztett bennem, a mi annyit jelent, hogy életemet mentette meg. Ez előttem oly érdem, mely jutalmát várja. Ön által lelkem annyira fölébresztetett, hogy én, ki tegnap még minden iránt közönyös valék, ma örömemet lelem abban, hogy leányom szerencsését megállapíthatom az által, ha ahhoz adom férjhez, kit szíve választott. Köszönöm, kedves vöm, én vagyok önnek lekötelezve!

H. I.

4. Az erdőbirtokosok kötelesek arról gondoskodni, hogy a kezelés sikeres teljesítéséhez szükséges számú erdőőrök mindenkor rendelkezésre álljanak.

5. A kezelést teljesítő erdőtiszték az államerdészet igazgatásának vezetése és fegyelmi hatósága alatt állanak, s ettől veendő azon szolgálati utasítást is, melynek értelmében a kezelésekre bízott erdők körül eljárni tartoznak. Épen azért kötelezi magát az államerdészet arra is, hogy a jelenleg alkalmazásban álló erdőtisztéket, valamint a fennálló szervezési szabályzat értelmében egyezség életbeléptetéséig netalán még alkalmazandó erdőtisztéket is jelenlegi összes járandóságaiknak megfelelő kincstári jövedelmezéssel átveszi.

6. Az erdőbirtokosok az állami kezelésbe átvett erdők gazdasági ügyeinek intézésében az erdőtörvény s illetve a gazdasági üzemterv korlátain belül szabad rendelkezési joggal bírnak, a kezelést teljesítő erdőtiszték szolgálati utasításai a birtokosokat képviselő megyei közigazgatási erdészeti bizottság meghallgatása után állapíthatnak meg.

7. Az államerdészet elvállalja a kezelésbe átvett erdők gazdasági üzemterveinek törvényben előírt módon és értelmében való elkészítését is minden további díjazás nélkül.

8. Ha az erdőbirtokosok valamennyien egyetértőleg azt kívánják, hogy az erdők állami kezelése megszüntetessék, ez esetben a tulajdonukat képező azon erdők után, melyekre az állam által üzemtervek készítették, holdanként 30 (harmincz) krajczár munkadíj költségtérítést tartoznak fizetni az államnak.

A felmondási idő a birtokosokra nézve is ugyanaz, mely a fenti 2. pontban az állam részére megállapított. Ez összegből azonban annyszoros 5 (öt) százalék, mint a hány évig a kezelés teljesített, az illető birtokosok javára levonásba fog hozatni.

9. A kezelésbe átvett erdők őrzésének pontosságáért az államerdészet anyagi felelősség nem terheli; a birtokosok által alkalmazott erdőőrök eljárásáért azonban az ellenőrzési erkölcsi felelősséget viseli.

10. A birtokosok által rendelkezésre adott erdők az államerdészet feltétlen rendelkezése alatt állanak, s a megyében szolgálatra bármely okból alkalmasoknak nem ismertetnének, az államerdészet által szabadon elbocsáthatók.

11. Az államerdészet részéről alkalmazott tisztviselőknek meg van engedve a kincstári erdőtiszték részére szabályszerűen megállapított marhaállományt az illető községi legelő területen vagy az e célra kijelölt erdőrészekben díjtalanul legeltetni.

12. Ezen szerződést pótló egyezség mindkét félre nézve csak akkor válik kötelező erejűvé, ha az egyfelől a földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága, másfelől pedig Fogarasmegye tekintetes törvényhatósági bizottsága által jóváhagyatik; mely célból ezen egyezség két példányban kiállítva aláíratik és azok közül egyik Bedő Albert országos főerdőmester és miniszteri tanácsos ur ő méltósága, másik pedig Fogarasmegye tekintetes közgazgatási bizottsága útján fog illetékes helyére juttatni.

Kelt, mint fent. Aláíratott Fogarasban, 1886. évi nov. hó 22-én.

A közönség köréből. *)

Bizonnyítási eljárás Bukarestben.

Bukarestből, teljesen szavahihető helyről következő sorokat vettük, melyek nagyon szép világításban mutatják be a romániai állapotokat:

A napokban B. Viktor bukaresti lakos ki akarván venni a bukaresti takarékpénztárból (Cassa de depunere) oda betett pénzét, 3 bukaresti lakos és birtokos által a kerületi bíróság előtt kiállított bizonyítvánnyal kellett igazolnia, hogy csakugyan ő B. Viktor.

Ez okból megjelent a kerületi bíróságnál B. János mintegy 25000-frt értékű fekvőséggel bíró iparos, Teneli Kriste, és Jancu Dimitresku jómódu háztulajdonosok kíséretében. De ezek is idegen állam alattvalói lévén, — nem ismertettek el bukaresti lakosok-s birtokosoknak. — Azonban a tanuk erre az épen szomszédságban lévő s velők mintegy 15 év óta ismerős rendőrbiztoshoz folyamodtak, a ki az ismerőséget nem tagadta ugyan, de az irt oknál fogva kijelenté, hogy ő sem ismerheti el őket bukaresti lakos- és birtokosoknak. B. Viktornak nem lévén más ismerőse, szinte elvesztette reményét a pénze kivételéhez, midőn B. János tanácsára elmentek a kerületi bíróság mellett lévő kocsmába; ott az utcáseprő nap-számosok közül kiválasztja a három legrongyosabbat, ad

nekik személyenként 2—2 frankot, hogy felmenjenek velők a bírósághoz, — igazolandó a személyazonosságot. S íme a kerületi bíróság elismeri őket bukaresti lakosok- és birtokosoknak; és B. Viktor kikapta a pénzét.

A román kormány tehát, ha félmillió vagyonnal bir is valaki, ha idegen alattvaló, nem ismeri el sem birtokosnak, sem itteni lakosnak.

Ajánlom ezt bukaresti polgártársaim figyelmébe L. J.

Helyi és vidéki hírek.

Vonatkésés. Tegnap d. e. a Budapest felől jövő személyvonat két és fél órai késéssel érkezett Brassóba, minek következtében a posta d. e. helyett csak d. u. 3 órakor adatott ki A vonatkésés oka pályazavar volt.

Gyűlés. Az E. M. K. E. választmánya f. hó 27-én, pénteken d. u. 2 órakor a magyar kaszinó helyiségében rendes ülést tart, melyre a t. választmányi és alapító tag urak ezennel meghívotnak. — Tárgysorozat: 1) A bolonyai óvoda ügye. 2) Indítvány a tűzkárosultak tárgyában. 3) A közgyűlési ügyek. 4) Igazgató választmányi átiratok. 5) Netaláni indítványok. Ezen gyűlésre a t. tag urak azon figyelemzetéssel hívatnak meg ez uton, hogy külön meghívók a választmány határozata következtében ki nem adatnak. — Koós Ferencz elnök, Szterényi József jegyző.

Irói vendégek. Az »Irók s művészek« társaságának több tekintélyes tagja, név szerint: Komócsy József, a Petőfi társaság alelnöke, Szana Tamás, a Petőfi társaság titkára, Dr. Várady Antal tanár s író; Dr. Molnár Antal orsz. képviselő; Sziklay János, a »Szinházi Lapok« szerkesztője; Szohner Antal, az írói kör igazgatója; Abafi (Aigner) Lajos író; Hevesi József s Fekete József, a »Magyar Szalon« szerkesztői; Dr. Arányi Miksa, a »Nev-York« bizt. társ. igazgatója, író; P. Szathmáry Károly író; Ábrányi Enil író s Dolinay Gyula szerkesztő, az írói kör titkára f. hó 31-én, Pünköszt harmad napján, kedden d. e. a rendes személyvonattal városunkba érkeznek, megbeszélendő az írók s művészek társaságának nyári nagy kirándulását a helybeli illetékes körökkel. A vendégek érkezését, kik az »Európa« szállodába fognak szállani, ma csak jelezni akartuk, jövő számunkban azonban részletebben fogjuk közölni itt időzésük programját. Azonban már előre is örömünknek kell kifejezést adnunk e kedves vendégek megérkezése fölött: Hozza isten őket körünkbe!

A város hirdetményei. Brassó város képviselőte f. hó 18-án tartott ülésében azon határozatot hozta, hogy a városi gazdasági ügyekben közzeendő hirdetmények hírlapi kihirdetésének díját a városi tanácsra bizza; de azon hirdetmények, melyek közzététele mindhárom nyelven szükséges, a »Kronstädter Zeitung«-ban teendők közzé magyar, német és román nyelven. Königes János képviselői tag hiába szólalt fel ez ellen, a többség leszavazta. Ezen, a helybeli mintegy 10.000-re menő magyar lakosság érdekeit s jogait sértő határozat ellen több helybeli magyar lakos, köztük képviselői tagok, terjedelmes és beható fellebbezést adott be a városi tanács útján a közgazgatási bizottsághoz. A fellebbezés tegnap adatott be harmincz aláírással (lehetett volna ötszáz is kapni). Érdekeségénél fogva az ünnepek után közölni fogjuk a fellebbezést egész terjedelmében. Addig is kifejezést adunk azon reményünknek, hogy Brassó megye közigazgatási bizottsága ismert igazságszeretével el fogja vetni a képviselőnek ezen törvénybe ütköző indokolhatatlan határozatát. Ugy értesülünk, hogy a román értelmiség külön fellebbezést készül beadni. Helyesen! Csakhogy itt a magyar és román lakosság közös sérelmeiről lévén szó, miért nem lehet közösen eljárni ez ellen?

Fényképátnyújtás. A brassói népfölkelési tiszt tanfolyam hallgatói a tanfolyam főfelügyeletével megbízott Hönig Arnold alezredes ur ő nagysága és a tanfolyam tanáraival együtt lefényképeztették magukat. A sikerült fényképek elkészülvén, folyó hó 23-án a a népfölkelési tisztjelöltek Hank Gyula kir. adófelügyelői vezető számtiszt és Gencsy Dezső adófelügyelői számtiszt személyében kettős küldöttséget menesztettek Hönig Arnold honvédalezredes ur ő nagyságához, mely küldöttségnek feladata volt a fénykép egy példányát az alezredes urnak átnyújtani. A fényképet Hank vezető számtiszt a következő szavakkal nyújtotta át! »Nagyságos alezredes ur! Nagyságod kegyes volt a brassói népfölkelési tiszt tanfolyamot a legnagyobb és egyszersmind a leggyöngédebb, mondhatni szeretettel párosult figyelemben részesíteni. Nagyságod

talott, hogy együttes fényképeztetésünknel is részt venni s az által arczképével mindnyájunkat szerencsétlenni kegyeskedett. Ezért bátorodunk a tiszt tanfolyamban részt vett kollégáink nevében nagyságos alezredes urnak mély tiszteletünk kifejezése mellett szíveségének emlékére ezen fényképet alázattal átnyújtani. Kérve, hogy minket szíves jóindulatában jövőre is megtartani kegyeskedjék, kívánjuk, hogy a mindenható nagyságotat szeretett hazánk javára soké éltesse. Éljen!« Erre Hönig Arnold alezredes ur ismert nyájas modorban meleg szavakban adott kifejezést a népfölkelési tisztjelölti tanfolyamot végzettek iránt táplált szép reményeinek és egyszersmind biztosította a küldöttséget változatlan jóindulatáról. Ezután Klein és Trepches főhadnagy tanár uraknak adtak át a fényképek.

Az Iparos ifjak egylete által pünköszt másodnapján rendezendő majális — ha az idő is kedvez — egyike lesz a legélvezetesebb mulatságoknak. A rendező bizottság fáradságot nem ismerő buzgalommal igyekezik a sikert minden tekintetben biztosítani. Lapunk útján fölkéri mindazokat, a kik talán tévedésből még eddig meghívót nem kaptak volna, szíveskedjenek ez iránt jelentkezni, miután jelvények csak a meghívott vendégeknek fognak kiszolgáltatni. Siker kísérje a mulatni vágyó fiatalság majálisát, az eső pedig kísérje el vendégeinket s maradjon velük!

Rendőri hírek. Betörés. Hétfőről keddre virradó éjjelen az ablak erőszakos felfeszítése után ismeretlen tettesek behatoltak Galu Anastasie bolgárszegi lakos szobájába, onnan egy zárva volt szekrényből nagy mennyiségű ékszert és ruházatot ellopva, mintegy 200 frt értékben. A tettes nyomoztatik. Egy hasonlóképen ellopott, 1886. december hórlól kelt, ékszerekről szóló zálogjegy talán a tettes nyomára fog vezetni.

Kirándulás Sinaiába. Mint értesülünk, az itteni városi menetjegy-iroda pünköszt hétfőjén (folyó hó 30-dikán) társas kirándulást rendez Sinaiába a következő rendkívül mersékelt díjak mellett: II. oszt. 2 frt 70 kr, III. oszt. 2 frt 10 kr oda és vissza. Ezen kirándulásban részt vesznek az összes erdélyi állomások s így igen népesnek ígérkezik. Közlebbi felvilágosítást ad fent említett menetjegy-iroda, (Klastrom-uteza 10.)

Öngyilkosság. Fogarason f. hó 21-én, mint nekünk írják, egy Némethi Ferencz nevű egyén föbe lőtte magát.

Farkasok grassálnak Fogarasmegyében, mint onnan írják. Persányban f. hó 22-éről 23-ikára virradó éjjelen egy ottani szegény embernek egy tehénét és két éves borját tépték szét a farkasok. A szegény embernek ez egyetlen tehene volt, melylyel mezeti munkáját végezte.

Bulgária ügyében a porta a nagyhatalmaknál lévő diplomáciai képviselőihez körjegyzéket intézett, mely történeti visszapiantást vetvén a bolgár kérdés eddigi lefolyására, így végződik: Adja fontolóra azon állam kormányának, melynél meg van hitelve, a bolgár kérdés jelen állapotát s hívja fel figyelmét annak szükséges voltára, hogy a hatalmak nézetcsereét folytatván, végre eleget tegyenek a regensség folytonos kívánságának olyformán, hogy a bolgároknak egy vagy két trónjelöltet hozzanak javaslatba.

Az én háziszerelem. Görgő (Magyarország.) Te-kintetes úr! Az ön kitűnő, Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdaccai beves szívdobogásomból s nehéz légzési bajomból teljesen kigyógyítottak, miért is ezenel hálás köszönetemet nyilvánítom. Nem mulasztom el e jeles háziszert másoknak is ajánlani. Magam pedig a rendelet szerint tovább is használok. Teljes tisztelettel, Egermann Adolf vendéglős. Brandt R. gyógyszerész svájci labdaccai a gyógyszerárakban kaphatók, egy doboz ára 70 kr. De védőjegyére (fehérekész vörös mezőben) s Brandt R. névaláírására figyelni kell.

Szerkesztő postája.

M. V. Fogaras. Köszönjük a szíves értesítést. Legközelebb személyesen megyünk Segesvárra s legilletékebb helyről adatunk az illetőnek megbízatást. Hát a politikai s társadalmi mozgalmak? Kérünk erről is valamit.

Brassai piaci árfoylam

— Adler L. Jakab jelentés. —

Brassó, 1887. május hó 26-án.

Román papírpénz à 20 frankos	8.68 vétel	8.70 eladás
ezüstpénz à 20	8.60	8.62
Napoleon'd'or (arany) pénz	10.06	10.08
Török lira	11.38	11.40
Arany	5.90	5.92
Orosz papírrubel	112.—	112.50

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

pentru Școală - Szterényi József

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelősséget nem vállalunk.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 455.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium az 1887. évi május hó 12-én kelt 15472. számú rendeletével a fogarasi m. kir. áll. ménesuralom alsó-szombatfalvi, alsó-ucsai, felső-veniczei, alsó-kománai telepén, és a lupsai és felső-veniczei nyári legelőn a folyó évben eszközözendő tatarozások helyreállítását 2193 frt 74 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1887. évi június hó 3-dik napjának d. e. 9 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1887. május 19-én.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(236) 2—3

Lakások

kiadók: Nagy-utca 493. szám alatt az egész első emelet a Nagy-utca és Czérna-utca felé, szintegy egy az udvaron levő raktár.

Továbbá Széles-utca 596. szám alatt egy nagy szoba, egy udvari lakás, egy nagy borpincze, egy istálló a hozzátartozó lakással.

Bővebb adatok megtudhatók özv. Wächter Lina főispánnénál (Széles-utca 506. sz. a.), vagy Biró Gyula czipő-raktárában, (Nagy-utca 493. szám alatt).

(220) 2—3

Szám 408.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési minisztérium az 1887. évi május hó 3-án kelt 13930. számú rendeletével a torda-nagyszeben-brassói államút 187—1887. klm. szakaszán lévő 45. számú hid kijáratát helyreállítását 1356 frt 35 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1887. évi június 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1887. május hó 8-án.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(215) 3—3

Hirdetmény.

Alulírt mint a „Mercur” közvetítő és cselédszerző intézet tulajdonosa, van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy intézetem minden nemű és rangú személyeket közvetít szállodák, vendéglők és kávéházak, valamint magánházak részére is.

Továbbá elvállalok mindennemű megbízásokat mérsékelt díjak mellett. Titoktartás, valamint gyors szolgálat biztosítatik.

Kiváló tisztelettel

Tutsek E.

Brassóban, a Nagy-utca és Téli-piac sarkán, 481. sz. a.

(211) 3—3

AVISO!

Mint hogy tüzletemet csak ideiglenesen szándékozom folytatni, — összes árúmat féláron adom el máától kezdve, sőt sok cikket még a féláron alul is.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

I. T. Wagner.

(205) 3—3

Szám 714.—1887. tllkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a közhalmi takarékos és előlegezési egylet végrehajtónak zsiberki Gross János végrehajtást szenvedők elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíró, területei között Zsiberk községében és határán fekvő, a zsiberki 613. számú telekjegyzőkönyvben az A + 586, 1041, 2768/a, 4688, 5207, 9137, 9680, 11654, 15815, 21720. és 24499 hr. számú ingatlanok alatt Gross János tulajdonul bejegyzett ingatlanokra 121 frt kikiáltási árban; valamint a zsiberki 458 sz. tjkönyvben az A + 584. és 585. hr. szám alatt és Gross János tulajdonul bejegyzett birtokra 183 frt kikiáltási árban; és végre tekintettel arra, hogy a zsiberki 459. számú tjkönyvben az A + 587. és 588. hr. sz. birtoknak kikiáltási ára csak 50 forint, az 1881. évi LX. te. 156. §-a pontja értelmében a zsiberki 459 számú tjkben az A + 587 és 588 kr. sz. alatt Gross János és kiskoru Gross Agnetha tulajdonul bejegyzett ingatlanra az árverést 50 forinttal emezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor Zsiberk község hzánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvény 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény-át szolgáltatni.

Köhalom, 1887. márczius 22-én.

A kir. járásbíró, mint tllkvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula,
kir. aljárásbíró.

(237) 1—3

Kerestetik

felvételre egy teljesen megbízható, józan életű

bolti szolgál.

Bővebbet megtudhatni: Papp Ferencz butorgyárosnál Brassóban a Nagy- és Czérna-utca sarkán.

Eladó

(235) 1—3

Sepsi-Angyalos községében, Sepsi-Szentgyörgyhez háromnegyed órai távolságban egy lak- és gazdasági épületekkel ellátott, a falu közepén fekvő 1 hold területű belső telek s ugyanazon község határán a belsőhez tartozó 24—25 hold szántóból álló fekvősséggel együtt szabad kézből.

Venni szándékozik bővebb értesítést nyerhetnek

özv. László Györgynénél
Brassó, almapiacz 93. sz.

Pályázat.

A „Bukaresti Magyar Társulatnál” a folyó évben felállított titkári állomásra ezennel pályázat hirdettetik.

A titkár a társulat választmánya által először egy évi próba időre választatik, melynek elteltével 6 évi időtartamra hivatalában maradandóan foglalkozhat.

A megválasztott titkár a választmány által reá bízott teendőket köteles teljesíteni.

Fizetése havonként 100 frank, szolgáltatásra 20 frank, összesen 120 frank és lakás a társulat épületében.

Mint hogy a titkár pénzkezeléssel is meg lesz bízva, hivatala elfoglalása előtt köteles 400 frt óvadékok készpénzben vagy értékpapirban a társulat pénztárába elhelyezni, mely óvadékok hivatalból kilepése után egy évvel ismét kivetheti.

Csak oly tiszta jellemű egyének pályázhatnak, kik a magyar és román nyelvet beszédben és írásban tökéletesen bírják s ezen nyelveken fogalmazni képesek.

A kellőleg felszerelt folyamodva yok folyó évi június 10-ig alólírothoz küldendők.

Bukarest, 1887. május 19-én.

Bartalus János,

a „Bukaresti Magyar Társulat” elnöke,
(Strada Calvina Nr. 1.)

Előnyös mellékkereset!

100 egész 300 frtot
kereshet havonta

nálunk mindenki, a törvény által megengedett sorsjegyek részletfizetés melletti eladásával 2—6 tőke és kockázattal (risico) nélkül.

Ajánlatok intézendők:

A fővárosi váltóüzlet-társaság
Adler és Társához, Budapest.

Valódi brünni

Posztók s szövetei,
métere 1 frttól
fölfelé,

kitinő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNBEN.

14

Minták bérmentve.

Legolcsóbb beszerzési forrása

férfi-, női- s gyermekcipőknek

a legújabb s legjobb minőségekben s alakokban

Sabadeanu J.

ujonnan felszerelt cipőüzletében, Brassó, Nagy-utca 485. sz. (Sotir-féle ház.) — Ugyanitt mérték utáni megrendelések is gyorsan, pontosan s jól eszközöltetnek.

Postai megrendelések pontosan teljesíttetnek s nem tetsző áruk kicseréltetnek.

Itt kautsuk-fehérmű is kapható. (238) 1—5.

Basilika-sorsjegyek.

Huzás 1887. június 1-én.

Főnyeremény 200.000 frt.

Árfolyam: e^o 8 frt 40 kr.

Ezen, részben a m. kir. kormány, részben az osztrák kormány által minden tekintetben biztosított állami sorsjegyek megvásárlását, különös tekintettel a

Basilika-sorsjegyek

általános elismert bonítására, ajánlja

Adler L. Jakab

bank- és váltóüzlete
Brassó, Virágsor és Színház-utca.

Kincsem-sorsjegyek.

Huzás 1887. június 24-én.

Főnyeremény: 50.000 frt.

Darabonként 1 frt.

1864-es állami sorsjegyek.
Huzás 1887. június 1-én.
Főnyeremény 150.000 frt, 20.000 frt, 10.000 frt.
Rendes napi árfolyam mellett.

(231) 3—*

Huzás már a jövő hónapban!

Kincsem 11 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy 1 csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.